

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/749/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113202441
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1113202441.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Romana Huszára v právnej veci žalobkyne: V. W. H.B., T.XX.X.XXXX, H. I. X/A, H., zastúpenej spoločnosťou Marko & Overton-Fox, s.r.o., IČO 47246936, so sídlom v Bratislave, Karpatská 18, proti žalovanému: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, IČO 00603481, so sídlom v Bratislave, Primaciálne námestie 1, o zaplatenie 3.264,76 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 12C/21/2013-84 zo dňa 10. septembra 2014 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len "súd prvej inštancie") napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 3.264,76 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od 11.1.2013 až do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 195,50 € za zaplatený súdny poplatok a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 619,44 €, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vychádzal z nesporného skutkového zistenia, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou pozemkov nachádzajúcich sa v meste Bratislava, okres Bratislava IV, katastrálne územie Dúbravka, parcely registra „E“ č. XXXX vo výmere 457 m² a parcela č. XXXX vo výmere 9205 m², zapísaných na LV č. XXXX, v podiele 8/210. Žalovaný je vlastníkom nehnuteľností postavených na týchto nehnuteľnostiach, požiarnej zbrojnice, mestskej polície v Dúbravke a vecí slúžiacich na užívanie spolu s týmito stavbami - parkoviska a príjazdovej komunikácie. Na základe grafickej identifikácie vypracovanej žalovaným, je zrejme, že žalovaný užíva z uvedených pozemkov 9.662 m². Na svoje rozhodnutie aplikoval čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky; § 1 ods. 1; § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 66/2009 Z.z. a § 128; § 151p ods. 3; § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v dôsledku čoho konštatoval, že pri posudzovaní otázky či odplata za právo zodpovedajúce vecnému bremenu má byť poskytovaná formou jednorazového alebo na základe reálnej doby užívania pozemkov žalovaným, je potrebné vychádzať z Ústavy SR, z Občianskeho zákonníka a zo zákona č. 66/2009 Z.z. Žiaden z týchto právnych predpisov expressis verbis neurčuje, či má ísť o jednorazovú alebo opakovanú odplatu za vecné bremeno. Účelom zákona č. 66/2009 Z.z. je usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou. Usporiadanie vlastníckych vzťahov sa má realizovať v nasledovných krokoch s tým, že ak nie je splnený prvý krok, možno pristúpiť k ďalšiemu kroku: - obec poskytne vlastníkovi pozemku pod stavbou náhradný pozemok vo vlastníctve obce, ktorý bude na vlastníka prevedený zámennou zmluvou. Náhradný pozemok musí spĺňať podmienky primeranej bonity, výmery, rovnakého druhu a

rovnakého katastrálneho územia; -obec požiada o pozemkové úpravy podľa zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 330/1991 Zb.). Počas pozemkových úprav sa prihliada na potreby vlastníka stavby, teda obce. V rámci pozemkových úprav bude vlastníkovi pozemku poskytnutý náhradný pozemok v primeranej bonite, výmere, rovnakého druhu a v rovnakého katastrálnom území, alebo formou finančnej náhrady; -vyriešenie vzťahu medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby na základe zmluvy, v ktorej mal vlastník stavby ku dňu účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z. (1.7.2009) dohodnuté iné právo (právo nájmu, právo kúpy a podobne); - zriadenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu k pozemku zo zákona v prospech vlastníka stavby, t.j. obce. Obsahom práva zodpovedajúceho vecnému bremenu je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby. Vlastník pozemku pod stavbou je povinný strieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území. Zákon tak preferuje poskytnutie náhradného pozemku, pozemkové úpravy alebo iné zmluvne dohodnuté právo k pozemku pred zriadením práva zodpovedajúceho vecnému bremenu k pozemku v prospech vlastníka stavby. Zákonodarca špecifikoval trvanie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu len všeobecne - do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území. Ide o presne neohraničenú dobu , preto je možné odplatu za vecné bremeno poskytnúť len za konkrétne, reálne vymedzené obdobie, počas ktorého obec skutočne pozemok iného vlastníka užívala. Na základe uvedeného prvoinštančný súd dospel k záveru, že v predmetnej právnej veci možno poskytnúť žalobkyni odplatu za právo zodpovedajúce vecnému bremenu len za skutočnú dobu užívania pozemku žalovaným, nie jednorazovo. Opakované poskytovanie odplaty za právo zodpovedajúce vecnému bremenu nevylučuje ani § 151p ods. 3, druhá veta, Občianskeho zákonníka, kde zákonodarca použil sloveso v nedokonavom tvare, ktoré vyjadruje neukončený dej a ktoré umožňuje opakovane poskytnúť odplatu za vecné bremeno. Pri posudzovaní otázky výšky odplaty za právo zodpovedajúce vecnému bremenu vychádzal zo znaleckého posudku znaleckej organizácie AUDING, s.r.o. č. 14/2012 zo dňa 27.12.2012, ktorým bola určená výška všeobecnej hodnoty ročnej odplaty vecného bremena na pozemkoch registra „E“ evidovaného na mape určeného operátu č. 1062, 1063, katastrálne územie Dúbravka, za obdobie od 25.12.2010 do 25.12.2011 vo výške 42.300,- € a za obdobie od 26.12.2011 do 25.12.2012 vo výške 43.400,- €, t.j. spolu vo výške 85.700,- €, z čoho podiel zodpovedajúci spoluvlastníckemu podielu navrhovateľky 8/210, predstavuje 3.264,76 €, na ktorý súd prvej inštancie žalovaného zaviazal. Obranu žalovaného, že uplatnená výška odplaty za právo zodpovedajúce vecnému bremenu je neprimeraná, pretože žalovaným užívané pozemky slúžia na verejný záujem, vyhodnotil ako účelovú, pretože vlastnícke právo garantované žalobkyňou Ústavou SR, nemôže byť obmedzované verejným záujmom a interné nariadenie žalovaného nemôže určovať výšku nájmu. Žalobkyňa výzvou zo dňa 20.12.2012, doručenou žalovanému dňa 21.12.2012, vyzvala žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy v lehote do 10.1.2013, dňom ktorým sa dostal do omeškania. V zmysle §517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie preto zaviazal žalovaného aj na zaplatenie úroku z omeškania od 11.1.2013 do zaplatenia. Výšku úroku z omeškania súd určil v zmysle § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. vo výške 8,5 %. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. podľa zásady úspešnosti a úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov konania vo výške 195,50 € za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia vo výške 619,44 €.

2. Rozsudok odvolaním v zákonom stanovenej lehote napadol žalovaný. Uviedol, že právna úprava vecného bremena uvedená v zákone č. 66/2009 nie je komplexná a v zákone nie je presne špecifikovaná doba trvania vecného bremena. Vlastník pozemku pod stavbou je povinný výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu strieť až do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území, pričom ustanovenie, o tom dokedy by mali byť pozemkové úpravy zrealizované v zákone absentuje. Rovnako aj povinnosť tieto úpravy vykonať. Zastáva názor, že zákonodarca pri formulovaní zákona si bol vedomý časovej a finančnej náročnosti pozemkových úprav. Výdavky na pozemkové úpravy sú finančne nákladným konaním. Zotrváva na názoru, že finančná náhrada za zriadenie vecného bremena má byť jednorazová, pretože vysúdená náhrada za zriadenie vecného bremena prevýši nielen sumu jednorazového vecného bremena alebo aj sumu kúpnej ceny pozemku v čase podania žaloby. Táto náhrada bude oveľa vyššia, ak sa v budúcnosti pozemkové úpravy za účelom usporiadania vlastníckych vzťahov k pozemkom pod požiarnou zbrojnicou zrealizovali. Náhrada za nútené obmedzenie vlastníckeho práva nemôže byť v rozpore s čl. 20 ods. 4 Ústavy a to že vyvlastnenie a nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba za náhradu ale aj to, že náhrada musí byť primeraná. S primeranosťou náhrady sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal. Nepovažuje za správny

ani názor súdu prvej inštancie odvolaním sa na § 151p ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktorým chcel dokázať, že Občiansky zákonník pripúšťa pri vecných bremenách aj opakované plnenie. Zastáva názor, že týmto výkladom poprel špecifickosť inštitútu vecného bremena zriadeného zák. č. 66/2009 Z.z.. Z uvedených dôvodov navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne, založené na spoľahlivom zistení skutkového stavu a jeho správnom právnom posúdení. Zákon č. 66/2009 má iba dočasný charakter a jeho účelom bolo dočasne upraviť právne vzťahy medzi obcou a vlastníkom pozemku, na ktorom má obec postavené stavby v jeho vlastníctve. Zákon tak predpokladá, že usporiadanie vlastníckych vzťahov sa má realizovať v alternatívne niekoľkých krokoch. K ďalšiemu kroku je možné pristúpiť iba v prípade, ak nebude možné postupovať podľa predchádzajúceho kroku. Žalovaný je však pasívny, nepodnikol žiadne kroky na vysporiadanie vlastníctva. Skutočnosť, že neboli vykonané pozemkové úpravy neznemožňuje zvoliť niektorý z iných spôsobov úpravy vlastníckych vzťahov predpokladaných zákonom. Vecné bremeno v zmysle zák. č. 66/2009 je odplätne a žalovaný je povinný plniť za neho odplatu všeobecnej hodnoty takéhoto vecného bremena. Zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, žeby kompenzácia za ním predpokladané dočasné užívanie pozemkov mala byť vyplatená jednorázovo, nie je možné ustáliť dobu trvania a ani hodnotu odplaty. Výšku odplaty možno stanoviť až na základe doby skutočného užívania pozemkov do momentu usporiadania vlastníctva niektorých spôsobom predpokladaným zákonom. Opakované poskytnutie odplaty za vecné bremeno predpokladá ust. § 151p ods. 3 druhá veta Občianskeho zákonníka. Rovnako nemôže súhlasiť so stanoviskom žalovaného o neprimeranosti odplaty z hľadiska finančných nákladov žalovaného. Už vôbec nie v porovnaní s kúpnu cenou. Primeranosť a dôvodnosť požadovanej odplaty bola ustálená na základe znaleckého posudku za obdobie od 25.12.2010 do 25.12.2012, počas ktorého bolo objektívne vlastnícke právo žalobkyne obmedzené. Žalovaný neponúkol žalobkyňi žiadny náhradný pozemok, o pozemkové úpravy nežiadal ani sa nesnažil o iný reálny spôsob usporiadania vzťahov, nereagoval na ponuku na odpredaj pozemku ani na predsporové výzvy. Právnym titulom odplaty za vecné bremeno je obmedzenie vlastníctva a jeho výška je priamo úmerná dĺžka jeho obmedzenia. Túto odplatu nemožno zamieňať s kúpnu cenou za prevod vlastníctva. Právo žalobkyne vlastníť majetok a právo na jeho ochranu je základné právo garantované ústavou, je zrejmé, že obmedzené je vlastnícke právo žalobkyne a nie vlastnícke právo žalovaného. Je preto potrebné prihliadať predovšetkým na ochranu vlastníctva žalobkyne. Poukázal na Nález ÚS SR sp. zn. II US 31/04 zo 17.12.2004, ktorý v súvislosti s ochranou vlastníckeho práva konštatoval, že výklad právneho predpisu nesmie obmedzovať resp. brániť v reálnom uplatnení základného práva. Medzera v právnej úprave nemôže mať za následok porušenie základného práva garantovaného v ústave, v takom prípade je potrebné použiť taký výklad, ktorý by základné právo nielenže neporušoval, ale naopak garantoval. Z uvedených dôvodov navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a priznal náhradu trov odvolacieho konania.

4. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok platného a účinného od 1.7.2016 / ďalej len „C.s.p.“/ ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preskúmal a prejednal vec v napadnutom rozsahu podľa § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.), a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

6. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov / ďalej " zákon " / tento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, 1) vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou (ďalej len "pozemok pod stavbou").

7. Podľa § 4 ods. 1 zákona ak nemá vlastní stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov,

ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

8. Podľa § 4 ods. 2 zákona vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

9. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 387 ods. 2 dáva odvolaciemu súdu možnosť, v prípade, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa v odôvodnení obmedziť len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. V preskúmvanej veci rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 C.s.p., pretože súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, zodpovedajúcim spôsobom opísal priebeh konania a stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijatý záver o povinnosti uhradiť odplatu za užívanie pozemku vo vlastníctve žalobkyne dostatočne a zrozumiteľne vysvetlil a odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku dalo odpoveď na skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, keď v dostatočnom rozsahu zodpovedalo, prečo bolo žalobe vyhovené.

11. Na zdôraznenie správnosti prijatého záveru ohľadom priznania náhrady za reálnu dobu užívania pozemkov žalovaným odvolací súd udáva, že nárok žalobkyne na náhradu za užívanie predmetných pozemkov treba posúdiť podľa zák. č. 66/2009 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 1. 7. 2009, dňom ktorým vzniklo žalovanému k predmetným pozemkom v jeho prospech právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie predmetných pozemkov (§ 4 ods. 1 zák. č. 66/2009 Z.z.). Účelom zákona č. 66/2009 Z.z. je usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, vrátane príahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou. Žalobkyne vznikol v zmysle § 2 ods. 1 zák. č. 66/2009 Z.z. nárok na to, aby jej žalovaný zámennou zmluvou poskytol náhradný pozemok, ktorý je v jeho vlastníctve. Ak sa neuplatní postup podľa odseku 1, usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná v konaní o nariadení pozemkových úprav podľa osobitného predpisu, ktorým je zák. č. 330/1991 Zb. (§ 2 ods. 2 zák. č. 66 /2009 Z.z.). Citovaný zákon žiadnym spôsobom neupravuje stav do doby, než je vlastníkovi pozemku pridelený náhradný pozemok, resp. než sa usporiadajú vlastnícke vzťahy k pozemku pod stavbou v konaní o pozemkových úpravách. V zmysle § 4 ods. 2 zák. č. 66/2009 Z.z. je vlastník pozemku pod stavbou povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav. Toto ustanovenie však nemožno chápať tak, že by vlastníkovi pozemku do pridelenia náhradného pozemku, resp. do vykonania pozemkových úprav, nevzniklo právo na poskytnutie náhrady za vecné bremeno, ktorým je jeho pozemok zaťažovaný zo zákona. Bolo by v rozpore so zásadou ochrany vlastníckeho práva, ak by vlastníkovi pozemku neprislúchala náhrada za zákonom zriadené vecné bremeno zaťažujúce jeho pozemok, a to samozrejme počas celej doby užívania pozemku. Zák. č. 66/2009 Z.z. v § 2 ods. 1 totiž nestanovuje obci, resp. vyššiemu územnému celku žiadnu lehotu, v ktorej obec, resp. územný celok môže vlastníkovi pozemku poskytnúť náhradný pozemok, a ani lehotu, v ktorej musí dôjsť k pozemkovým úpravám v zmysle zák. č. 330/1991 Zb. (§ 2 ods. 2 zák. č. 66/2009 Z.z.). Mohlo by teda dôjsť k tomu, že obec, resp. vyšší územný celok vlastníkovi pozemku po dlhú dobu trvajúcu i viac rokov neposkytne náhradný pozemok, prípadne konanie o pozemkových úpravách (ktoré možno začať na návrh obce, resp. vyššieho územného celku, ale i na návrh vlastníka pozemku) bude trvať po dlhú dobu. V takom prípade by bol vlastník pozemku nútený po vopred neurčenú dobu trpieť užívanie pozemku v jeho vlastníctve zo strany obce, resp. vyššieho územného celku z titulu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu bez nároku na akúkoľvek náhradu, čo by znamenalo zvýhodnenie postavenia obce, resp. vyššieho územného celku na úkor postavenia vlastníka.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobkyňa má právo na náhradu za vecné bremeno, ktorým je zo zákona zaťažovaný pozemok v jej vlastníctve a preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyne odplatu za vecné bremeno za obdobie od 25.12.2010 do 25.12.2011 vo výške 42.300,- € a za obdobie od 26.12.2011 do 25.12.2012 vo výške 43.400,- €, t.j. spolu vo výške 85.700,- €, z čoho podiel zodpovedajúci spoluvlastníckemu podielu žalobkyne 8/210, predstavuje 3.264,76 €, pričom správne súd prvej inštancie pri určení výšky odplaty za vecné bremeno vychádzal zo znaleckého posudku znaleckej organizácie AUDING, s.r.o., č. 14/2012 zo dňa 27.12.2012

(výšku ktorú žalovaný nerozporoval). Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vrátane príslušenstva a náhrady trov konania ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1 a 2 C.s.p.. 13. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 , v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalovaného nevyhovel a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, mala žalobkyňa v odvolacom konaní plný úspech a vznikol jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).